

Asztalos Attila Iván

Feczkó Csongor

Gyimóthy Bálint

Husznai Albert

Sziasztok!

Na ezen a héten nagyon sokat voltam kórházban, és a gyakorlatok azért felemások, néha jók, néha elég uncsik, utóbbi esetben az a taktikám, hogy zeneelméletet tanulok a fejemben.

Folytattuk Szingapúr felfedezését, továbbra is lenyűgöző a város. Megnéztük a 60.

évfordulójuknak az ünnepségét is, ami nagy élmény volt, de közben nem tudtam nem arra is gondolni, hogy kulturálisan, erkölcsileg mennyivel gazdagabb dolgok jelennek meg egy augusztus 20-i műsorban. Megerősödtem abban, hogy szeretek magyar lenni és hálás vagyok az országomért és az identitásom ezen részéért.

Végül ma fejezek be egy rózsafüzér kilencedet, amit azért imádkozom, hogy Istennek tetsző, jó döntést tudjak hozni arról, hogy a matek-infós érdeklődésemnek milyen irányban adok teret. Kezd akut lenni ez a kérdés, és fontos dönteni.

Azt hiszem ennyi részemről.

Isten áldjon Titeket!

Barátsággal,

Albert

Kondorosy Boti

Sziasztok!

Remélem mindenkinek jól telt a hete. Az enyém igen, a következők történtek:

Már írtam az előző levélben, hogy hétfőn jöttem meg Rómából. Aznap és kedden nem sok mindent csináltam, otthon voltam, nyári relaxációt végeztem, megcsináltam pár achievementet egy játékban 😊 és persze segítettem otthoni feladatokban.

Szerdán délután felmentem Pestre ügyeket intézni. Ebből a legidőigényesebbnek a KH-n építkezés ígérkezett, de végül abból nem lett semmi, mivel mindenki délelőtt volt, és Péter atyával ketten inkább a fiútáborról csináltunk egy összesítést/kimutatást pénzügyekben. Közben elrendeztem a többi ügyet is, úgyhogy estére elmentem Ákos bátyámhoz ott aludni. Előtte még egy darabig mutatta, ahogy játszik (ez nem rossz program, ne értsétek félre, lelkes résztvevője vagyok).

Csütörtök korán reggel hazautaztam. 10 órára értem haza, úgyhogy nővéremék (aki két kislányával szerda délután jött hozzánk) és anya lejöttek értem a vasútra és vittek tovább kirándulni (egy közeli kilátóba mentünk). Utána ebéd, majd délután elmentem anyával nagyapámat meglátogatni, akinek múlt héten eltörött a medencéje, miután fellökték egy buszmegállóban. A körülményekhez képest jól van, jó a kedve és egész jól tud járókerettel mozogni. Hazaküldték a kórházból, azt hiszem, szintén szerdán, de jövő héttől visszaveszik Keszthelyen néhány hét rehabra.

Pénteken megint kirándulni mentünk, a közeli Rezi várba. Útközben szedtem magamnak egy háziállatot (valami Myrmeleonidae), meg cipeltem a kisebb unokahúgomat visszafelé. Más említésre méltó nem történt.

Szombaton otthon voltunk, délután foglalkoztam a kollégiumi elhelyezkedésem elintézésével erősen megkésve bár, de törve nem. Valószínűleg lesz helyem. Remélem.

Ma vasárnap van, érkezik a család maradéka (Ákos és fiatalabb nővérem, Blanka), ma ünnepeljük a nővérem, Fruzsi 35. születésnapját. Arról jövő héten írok majd.

Szép hetet mindenkinek!

Kovács Kenéz

Nováki Lóránt

Sziasztok!

Most éppen bicikli túrán vagyunk a családommal a balaton körül. 4 nap alatt tesszük meg, most a második napnál tartunk. Egész kalandos, minden nap elfáradtunk, meg persze jókat kajáltunk.

Egyébként korábban játszottam egy világháborús tankos játékkal, tanultam atomfizt, kreszt, adatot kerestem kutatáshoz és elkezdtem edzeni.

2 nagyobb HÖKös szervezési problémát is sikerült megoldanom a héten aminek örültem, illetve talákoztam egy szaktársammal, és egy osztálytársammal. Mindkét találkozás nagyon jól esett, ezzel a szaktársammal régebben sokkal jobb kapcsolatban voltam, ez azóta megromlott eléggé, és jó érzés volt ennyit tudni beszélgetni megint.

Üdv néktek!
Lóri

Pór Benedek

Sziasztok!

Ez a hét igazán tünnyulós volt nekem, amivel nincs alapvetően gond, de talán kicsit túlzásba vittem a semmittevést néhány nap. Nem rágódtam azért rajta sokat mert most sokat dolgoztam a nyáron eddig és aktív volt.

Egy-két mozzanat volt azért.

Kedden egy ferences atyával találkoztam aki itt nyaralt. Annyira nem ismerem, de jót beszélgettünk nagyon sok érdekességet tudott mondani, nagy világutazó.

A boglári osztálytársaimmal annyira nem tartom a kapcsolatot, illetve gimnázium alatt szinte teljesen megszűnt mindenkivel, de most 1-2 éve azért valamennyire újra találkozzatunk. fontosnak éreztem azért hogy ne vesszenek el ezek az emberek számomra teljesen a múltba, akikkel 8 évet vagy még többet együtt töltöttünk és nem volt azért rossz hangulat az osztályban. Ígyhát egy tavalyi alkalom után most másodszor meghívtam őket egy sütögetésre félreesőbb helyen lévő házunkhoz. Nagyon jó hangulat volt, elégedett voltam.

Pénteken este a plázsra elnéztem, nem volt rossz de szerintem elég is volt nyárra. Hát a legjobb része az egyértelműen az volt, amikor bemásztunk, tudniilik jegyért azért nem akartunk fizetni. Aránylag necces művelet volt, azért volt nagyon izgalmas. Rengeteg biztonsági őr volt. Mi 4-en voltunk és inkább 2 csapatra osztódtunk. Én szárazföldről másztam be másodmagammal, a másik 2 meg a Balatonból jutott be, úgyhogy sikeres volt, amire előtte nem sok esélyt láttam.

Szombaton Budapestre mentem apával, mert megtiszteltetésként felkértek, hogy trombitázzak egy születésnapon, méghozzá az első sikeres magyar Everest expedíció szervezőjén.

Apának volt amúgy egyetemi tanára és sok különleges utazást és hegymászást szervezett a hallgatóknak. Hihetetlen arc amúgy, egy hatalmas egyéniség, akit szerintem többen utáltak mint szerették, de akik szerették azok meg nagyon szerették. Azért múlt időben írom, mert már valószínűleg mióta nem tanít azóta csillapodtak iránta a negatív érzelmek. Róla és az ő kalandjairól könyvet lehetne írni, úgyhogy inkább neki sem kezdek lényeg az hogy nagyon jó volt hallgatni a vendégek és a saját élménybeszámóit.

Most itthon fekszek az ágyban, innen küldöm üdvözetemet!

Szabó Jónás

Szilika Doma

Sziasztok Srácok!

Számomra ez a hét egy szép átmenet volt Róma nem-evilági élményeiből a nyári magyar hétköznapiakba. De ezeket a hétköznapiakat a lehető legjobban kell érteni most.

Hétfőn utaztunk haza a busszal és ez el is vitte az egész napot, lévén, hogy hajnal 4-től este 7-ig utaztunk. Hála Istennek jól jöttünk és nem volt forgalmi fennakadás, de a sok ülés így is kikészített. Viszont arra jó volt, hogy bepótoljam a szabad ég alatti virrasztás miatt hiányzó alvás órákat.

Este élménybeszámolókat tartottunk szüleinknek és aludtunk tovább XD.

Kedden találkoztam barátnőmmel és nagyon jól piknikeztünk a Margit szigeten.

Szerdán délelőtt elvittem az autónkat forgalmi vizsgára, délután pedig otthon dolgoztam a kertben. Mindig feltölt a kertben való munka, gondolkozom is, hogy elvégezzek majd egy kertész OKJ-t egyszer.

Csütörtökön reggel kivittük hűgomat a reptérre. 10 hónapot lesz cserediák Brazíliában. Kicsit arcul ütött ennek a valóságossága mikor visszafele jöttünk a reptérről. Karácsonykor sem lesz velünk...Nagyon remélem minden rendben lesz vele. Utána találkoztam Jónással, elmentünk misére, kaptam tőle egy nagyon finom olaszos ebédet, közben pedig jól beszélgettünk. Este lementem Almádiba, mert most pár hétig a pékségben fogok dolgozni, hogy kis költséphez jussak.

Ma, mikor ezt a levelet írom, pénteken volt az első munkanapom a Pufi Pékségben Almádiban. Megdöbbsenem mennyire jó a közeg! Nagyon kedves volt minden munkatárs, sőt az egyikük, Jutka mama, még ki is faggatott a Jubileumi találkozóról. Azt mondta "Mindig könnyezem ha látom a Pápát a TV-ben!"

Találkoztam szakkolink igazgatójával is, aki nyaralása alatt jött kenyeret venni, neki nagyon örültem. Jópár vevő sajnos nagyon türelmetlen és bunkó, szegény kasszás lányok ezt eléggé magukra tudják venni és ezt nehéz látni. Nehéz lehet minden nap így dolgozni, tisztelem ezért őket nagyon.

Szombaton nyílt nap lesz a kolinkban, ahova bejelentkeztem segítőnek. Nagyon örültem hogy a régi szobámban alhatok ma este és szobatársam is benn lesz. Nem tudni jövőre tudunk-e egy szobában aludni, szóval örülök hogy most találkozunk.

Vasárnap Julcsival lemegyünk a Balatonra kicsit kirándulni, aztán hétfőtől irány a pékség!

Remélem jól vagytok, élvezitek a nyarat!
Isten áldjon titeket!

Ui.: mindig megmosolygom ezt a "mi kis falunk" hangulatot a pékségben. Ezt illusztrálja a kép:

Hattyú ABC
deha'nyboltos
csaj.

Csermák Péter atya

Schrődl Ákos

Szabó Jakab

Hali!

Egyszerre rutinhetem volt, és merültem ki az ismeretlen ingoványában egyensúlyozástól. Előbbi a Színes Táborot jelenti, ami egy immár ötéves együttműködést takar egy nagyvázsonyi ismerős képzőművész édesanyával. Napközis táborot tartottunk most is, ezúttal kiskamasz fiúknak-lányoknak. A munkafelosztásunk szerint ő kézműveskedik, alkot a gyerekekkel, míg én meg mozgós játékokat tartok; ez a korosztály viszont már jobban élvezi, ha maguk között játszhatnak (Bang és ping-pong volt a nyerő idén), plusz a maffiás-gyilkosos játékot kérik mindig.

Jó volt látni, hogy a tavalyról ismert fiúk mennyit értek, ügyesedtek egy év alatt, viszont az öt év rutin kicsit a minőség kárára ment; így utólag úgy érzem, néha kicsit erőltethettem volna a szervezettebb játékokat, amikben mindenki egyszerre, együtt vesz részt. Másrészről viszont meglepően nagy kihívás volt konzekvensen rájuk szólni a csúnyabeszéd miatt, az nagyon elharapódzott a héten.

Az újdonság ingoványa pedig az eljegyzéssel, esküvővel kapcsolatos szervezkedés, időpont-keresés. Gondoltam, hogy ez nem lesz könnyű, de nehezebben viseltem, mint amire számítottam. Édesapám nagyon lelkes, rengeteg ötlettel is állt elő, ami szép és jó, de azért hamar azt éreztem, hogy inkább beszélgetnék bármi másról. Most azért már kezd javulni a helyzet, talán lassan mindenkihez eljutott a hír, és nem kell újra meg újra zavarba jönni attól, hogy be kell “vallani” valakinek. Ha már a konkrétumokat kell megszervezni, talán jobban viselem majd.

Most, vasárnap pedig utazom a nyár utolsó nagyobb programjára Arlóba. A ferences Kislányok tartanak itt focitábort, sok nemzetközi önkéntessel a helyi hátrányos helyzetű gyerekeknek, s itt leszünk Lidivel tolmácsok meg mindenféle segítők péntekig. (Illetve, Lidi szerdáig lesz csak, mert mennek a Portréninggel Schönstattba.) Utána nyugisabb időszak jön, passzívabb pihenéssel, azt is várom már!

Köszí, ha imádkoztok, hogy a készülétemben jobban érezhessem/meglássam a szépséget, örömet, mint eddig sikerült.

Jakab